

Arbejdet med at besvare en anmodning om forhåndsbesked påbegyndes ikke, før gebyret er betalt.

Gebyret tilbagebetales, hvis anmodningen afvises. Det foreslås derimod, at gebyret ikke tilbagebetales, hvis anmodningen trækkes tilbage. Efter de gældende regler, der er fastsat administrativt, tilbagebetales grundafgiften såvel når anmodningen afvises som når anmodningen trækkes tilbage. Forslaget er begrundet i ønsket om at undgå unødige anmodninger om forhåndsbesked.

Det foreslås, at den gældende bemyndigelse af skatteministeren til at fastsætte regler for at der efterfølgende skal betales en tillægsafgift, hvis den påtænkte disposition har et betydeligt økonomisk omfang for spørgeren, eller det er meget arbejdskrævende at besvare spørgsmålet, ophæves. Skatteministeren har udnyttet bemyndigelsen i bekendtgørelse nr. 859 af 22. oktober 1992.

Det foreslås i stedet, at lovfæste reglerne om betaling udover grundgebyret. Det foreslås, at der i tilfælde, hvor en anmodning om forhåndsbesked vedrører de skattemæssige forhold for andre end spørgeren, jf. § 20 A, stk. 2, udover grundgebyret skal betales for de statslige myndigheders samlede tidsforbrug ved besvarelsen. Dette tidsforbrug opgøres ikke kun på grundlag af den tid, der medgår til den egentlige sagsbehandling, men også med en skønnet andel af den tid, der bruges til de mere ekspeditions-mæssige funktioner, f.eks. journalisering og postfor-sendelse, der er knyttet til besvarelsen.

Det foreslås, at betalingen fastsættes til en gang grundgebyret, dvs. 1.100 kr. (1987) eller 1.500 kr. i 1997, for hver fem timer, de statslige skattemyndigheder har brugt på besvarelsen. Den bindende forhåndsbesked gives først, når betalingen er modtaget af told- og skatteforvaltningen.

Det foreslås endvidere, at der i tilfælde som nævnt i § 20 A, stk. 1, hvor anmodningen alene vedrører spørgerens egne skattemæssige forhold, som udgangspunkt ikke skal betales udover grundgebyret. Er besvarelsen imidlertid meget arbejdskrævende, det vil efter forslaget sige mere end 50 timer, skal der efter forslaget betales for det tidsforbrug, der medgår udover 45 timer til besvarelsen, efter samme beløbs-kriterier som gælder for § 20 A, stk. 2-tilfældene.

Ligesom i Landsskatteretssager kan der begæres syn og skøn udmeldt ved byretten i forbindelse med en anmodning om bindende forhåndsbesked efter § 20 A. Omkostningerne herved bæres af den, der begærer syn og skøn foretaget, og der ydes ikke omkostningsdækning hertil.

En bindende forhåndsbesked fra Ligningsrådet eller den, Ligningsrådet har bemyndiget dertil efter § 17, stk. 4, 2. pkt., er en forvaltningsafgørelse, der

skal begrundes. Afgørelsen kan påklages til Lands-skatte retten efter de almindelige regler for klage til Landsskatte retten. Med hensyn til domstolsprøvelse finder de almindelige regler i §§ 30-33 tilsvarende anvendelse.

Efter § 20 C kan et afslag på en anmodning om bindende forhåndsbesked eller en opgørelse over myndighedernes tidsforbrug efter § 20 B, stk. 3, ikke påklages administrativt. Derimod kan en afgørelse af, om en anmodning vedrører andre end spørgeren, påklages administrativt, dvs. til Landsskatte retten.

Skattemyndighederne skal følge en bindende forhåndsbesked ved den ligningsmæssige behandling af det beskrevne forhold. Det indebærer bl.a., at det er af væsentlig betydning, at Ligningsrådet udformer det enkelte svar så præcist at der ikke er tvivl om, hvilket faktisk og retligt indhold svaret har, når den pågældende dispositon skal til ligningsmæssig be-handling i kommunen. Dette indebærer endvidere, at Ligningsrådet ofte bør foretage en tidsmæssig af-grænsning af svaret.

En bindende forhåndsbesked efter § 20 A, stk. 1, om spørgerens egne forhold er kun bindende ved skatteansættelsen af spørgeren. Forhåndsbeskeden er som udgangspunkt ikke bindende for skattemyndighederne ved skatteansættelsen af andre end spørgeren.

En bindende forhåndsbesked efter § 20 A, stk. 2, om andre end spørgeren kan være bindende ved skatteansættelsen af såvel spørgeren som andre. Forhåndsbeskeden har i disse tilfælde kun bindende virkning for dispositioner, der foretages efter forhåndsbeskedens afgivelse.

I øvrigt er en bindende forhåndsbesked ikke bin-dende for skattemyndighederne, i det omfang de for-udsætninger, hvorunder svaret er givet, efterfølgen-de er ændrede, herunder at der er kommet nye love eller bekendtgørelser af betydning for svaret i tiden mellem svarets afgivelse og dispositionens foretagel-se.

Efter § 41 kan skatteministeren fastsætte nærmere regler for administrationen af ordningen med bin-dende forhåndsbesked. Skatteministeren kan herun-der fastsætte regler for den nærmere administration af betaling efter § 20 B, stk. 2 og 3, for at få en bin-dende forhåndsbesked.

Til nr. 3 og 4

Forslaget er en redaktionel følge af forslagene un-der § 1, nr. 2 og § 5.